

Karla Zambrano González¹

L'estratègia de la Unió Europea sobre el metà

I. Introducció

El passat 11 de desembre de 2019, la Comissió Europea va presentar el Pacte Verd Europeu, un paquet d'iniciatives polítiques l'objectiu de les quals és situar a la UE en el camí cap a una transició ecològica, amb l'objectiu últim d'aconseguir la neutralitat climàtica en 2050.

Entre aqueixes iniciatives, és possible trobar diverses estratègies tendents a mitigar les emissions dels gasos d'efecte d'hivernacle (GEH). Així, l'estratègia de la Unió Europea (UE) sobre el metà respon tant al compliment del Reglament sobre la governança de la Unió de l'Energia i de l'Acció pel Clima com als objectius establits en el Pacte Verd Europeu que actuen en qualitat de respostes per a lluitar contra el canvi climàtic.

II. Per què el metà?

El metà (CH₄) és un potent gas d'efecte d'hivernacle i el segon, després del diòxid de carboni (CO₂), per la

---

¹ Investigadora postdoctoral i Professora de Dret Internacional Públic i del Medi Ambient. Universitat de València (Espanya). Research Member of the Jean Monnet Module, Project: ENVEU. Cofinançat per la Unió Europea. Les opinions i punts de vista expressats només comprometen al seu(s) autor(és) i no reflecteixen necessàriament els de la Unió Europea o els de l'Agència Executiva Europea d'Educació i Cultura (EACEA). Ni la Unió Europea ni la EACEA poden ser considerats responsables d'ells.

seua contribució total al canvi climàtic. A nivell molecular, el metà és més potent que el diòxid de carboni. Encara que roman menys temps en l'atmosfera, té un efecte significatiu en el clima i contribueix a la formació d'ozó troposfèric, un potent contaminant atmosfèric local que per si sol causa greus problemes de salut.

Segons les dades proporcionades per l'Agència Internacional de l'Energia, «aproximadament el 41% de les emissions mundials de metà provenen de fonts naturals (biogèniques), com els aiguamolls o els incendis forestals, mentre que el 59% restant prové d'emissions antropogèniques, les fonts de les quals més importants són l'agricultura (40-53%) –sobretot la de producció intensiva–, la producció i l'ús de combustibles fòssils (19-30%) i els residus (20-26%)» (AEI, 2018).

Cal destacar que, a nivell global, la Unió genera només un 5% de les emissions mundials de metà.

III. Antecedents del control d'emissions de metà

Entre els antecedents del control d'emissions de metà, veiem que la UE va abordar per primera vegada les emissions de metà a través d'una estratègia aprovada en 1996.

Així, la Unió va adoptar iniciatives reguladores que van contribuir a reduir les emissions de metà en sectors clau, per exemple, en el sector dels residus, destinades a

abordar la gestió dels abocadors i els gasos d'abocador que també van contribuir a mitigar-les. A més, les emissions de metà estan subjectes als objectius nacionals vinculants en matèria de gasos d'efecte d'hivernacle establits en la legislació sobre el repartiment de l'esforç (Decisió núm. 406/2009/CE).

IV. Sectors clau vinculats a l'alliberament d'emissions de metà

Entre els sectors clau vinculats a l'alliberament d'emissions de metà, trobem: energia, residus i l'agricultura.

En el sector de l'energia, el metà procedeix de les fugides que es produeixen en els centres de producció de combustibles fòssils, els sistemes de transmissió, els vaixells i els sistemes de distribució. A més, el metà es ventea (allibera directament) a l'atmosfera. Fins i tot quan es crema en torxa (combustió simple), s'allibera diòxid de carboni i, durant aquest procés, poden produir-se fugides de metà com a resultat d'una combustió incompleta. Segons les estimacions actuals, el 54% de les emissions de metà en el sector de l'energia són emissions fugitives dels sectors del petroli i el gas, el 34% són emissions fugitives del sector del carbó i l'11%, del sector domèstic i d'altres sectors finals.

En el sector ramader i agrícola, les emissions de metà generades pel bestiar procedeixen principalment de les espècies remugants (fermentació entèrica) (80,7%) i de

l'aprofitament del fem (17,4%); li segueixen les derivades del cultiu d'arròs (1,2%). En el sector agrícola, les fonts d'emissions de metà normalment són difuses, la qual cosa pot dificultar el seu seguiment, notificació i verificació.

En el sector dels residus, les principals fonts de metà detectades són les emissions incontrolades de gasos d'abocador en els abocadors, el tractament dels llots de depuradora i les fugides que es produeixen en les centrals de biogàs per un disseny o un manteniment incorrectes.

V. Les mesures intersectorials de l'Estratègia de la UE sobre el metà

L'estratègia de la UE sobre el metà aborda concretament mesures per a aquests sectors, si bé, a continuació faré un recorregut per aquelles mesures intersectorials. Entre les mesures intersectorials que seran proposades i debatudes per a la seua adopció, en línia amb l'Estratègia de la UE sobre el metà, podem trobar:

1. La incorporació de metodologies de seguiment i notificació de les emissions de metà en el sector empresarial. La Comissió recolzarà millores en el seguiment i la notificació de les emissions de metà per part de les empreses en tots els sectors pertinents, fins i tot a través d'iniciatives sectorials específiques.
2. La creació d'un observatori internacional independent d'emissions de metà integrat en el marc de

les Nacions Unides, en col·laboració amb els socis internacionals, que s'encarregaria de recopilar, conciliar, verificar i publicar dades sobre les emissions antropogèniques de metà a escala mundial.

3. El reforç de la detecció i la vigilància per satèl·lit de les emissions de metà a través del programa Copernicus de la UE, amb la finalitat de contribuir a la capacitat coordinada de la Unió per a detectar i vigilar als superemisors mundials.

4. La revisió de la normativa pertinent de la UE en matèria de clima i medi ambient per a abordar de manera més eficaç les emissions de metà, en particular la Directiva sobre les emissions industrials i el Registre Europeu d'Emissions i Transferències de Contaminants.

5. El suport específic per a accelerar el desenvolupament del mercat del biogàs a partir de fonts sostenibles, com el fem o les deixalles i residus orgànics, a través de les pròximes iniciatives polítiques. Entre elles, s'inclou el futur marc regulador del mercat del gas i la pròxima revisió de la Directiva sobre energies renovables.

VNIVERSITAT
E VALÈNCIA

Organització educativa,
científica i cultural
de Nacions Unides

Càtedra UNESCO
d'Estudis sobre el Desenvolupament,
Universitat de València

Cofinanciado por
la Unión Europea

ENVEU
Jean Monnet Module

Project No. 101085459

Esta obra está protegida con una [Licencia Creative Commons](#)
Atribución-NoComercial-SinDerivar 4.0 Internacional.